

[ODMIŁOWAĆ *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz miłować); a jasne.

inf odmiłować. ◇ praet 2 sg f -ś odmiłowała.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. *Odwzajemnić się miłością [kogo]: Vmiłował cię Pan Bog/ przed stworzeniem światá: vmiłował przy stworzeniu/ przy odkupieniu/ y przy poświęcaniu: niebędziefzże chciał odmiłować takiego miłófniká twego? HerbNauka K5 (Linde).*

2. *Spowodować, żeby ktoś przestał kogoś kochać [kogo]:*

Szereg: »odwabić a odmiłować«: Małóż iefzczę ná tym małz żeś mi odwabiłá á odmiłowálá mężá [quod praeripueris maritum mihi]/ iefzczę chcefz y pokrzyk fyná mego odiać? Leop Gen 30/15 (Linde).

Formacje współrdzenne cf MIŁOWAĆ.

Cf [ODMIŁOWANIE]